

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ



ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η ΣΗΜΑΙΑ ΑΝΕΠΕΤΑΣΘΗ!

Ἀποφασίσαντες ἀμετατρέπῳς νὰ πραγ-
 ματοποιήσωσι ταχέως τὸ καταχθόνιον αὐ-
 τῶν ἔργον δὲν ὑπέφερον πλέον νὰ βλέπωσιν
 αὐτὸ καθ' ἑκάστην παρεμποδιζόμενον ἔπρε-
 πε νὰ τεθῆ φραγμός· πᾶν κώλυμα ν' ἀρθῆ
 ἐκ τοῦ μέσου· ἡ συζήτησις, ὁ ἔλεγχος καὶ
 αἱ διαμαρτυρήσεις ἔπρεπε νὰ παύσωσιν ἐνώ-
 πιον τῆς ἀμετατρέπτου ἀποφάσεως των· τὸ
 Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι ἔπρεπε νὰ ξεσχιθῶσι
 καὶ νὰ ριφθῶσιν ὑπὸ τοὺς ῥυπαροὺς πόδας
 των· καὶ τέλος πᾶσα ἐλευθερά φωνὴ ἔπρεπε
 πλέον νὰ παύσῃ ταραττούσα τὸν ὕπνον καὶ
 τὴν διάνοιαν αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις λοιπὸν
 ἐγένετο· τὸ σύνθημα ἐδόθη, καὶ τὸ Σάββατον
 τῆς 30ης Νοεμβρίου, τὴν ἑνδοξὸν ἐκείνην
 ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ σημαία τῆς
 ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀνεπετάσθη ἐπὶ τῶν
 ἐπάλξεων τοῦ Παλαμῆϊου, ἀνεπετάσθη ἐν
 τῷ ἐθνικῷ βουλευτηρίῳ, ἐν τῇ πόλει τοῦ
 Μεγάλου Περικλέους, ἡ ἐπάρατος σημαία
 τοῦ δεσποτισμοῦ!

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τραγικοῦ τούτου κατὰ
 τῶν συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους ἐλευθεριῶν

θεάματος δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ πλέον
 ἡ διασωθεῖσα ἀντιπολίτευσις· ἐν τῷ μέσῳ
 τοῦ πυκνοῦ καὶ μεμολυσμένου ἀέρος ἡ ἐλευ-
 θέρα αὐτῆς φωνὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ· ἔπρε-
 πε νὰ ἐξέλθῃ διὰ νὰ σωθῆ ὑπὸ τὴν πνέουσαν
 τῆς ἐλευθερίας αὔραν· ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐγ-
 κληματιῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἠγῆσῃ· ἔπρεπε
 νὰ ἐξέλθῃ διὰ νὰ ἀκουσθῆ. Οἱ φρουροὶ τῶν
 συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους ἐλευθεριῶν δὲν
 ἠδύνατο νὰ βλέπωσι τὸν Συνταγματικὸν
 χάρτην ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐγκληματιῶν·
 δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπωσι τὰς συνταγματικὰς
 αὐτοῦ ἐλευθερίας τραυματιζόμενας καὶ ὑπὸ
 τὰ δεσμὰ γογγυζούσας· ἔπρεπε νὰ ἐξέλθουν,
 διὰ νὰ ἀποβάλωσι τὸν βαρὺν τῆς εὐθύνης
 ὄγκον καὶ νὰ σώσωσι τὴν τιμὴν αὐτῶν καὶ
 τῆς Πατρίδος.

Καὶ πῶς οἱ ἄγνοι τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσω-
 ποι ἠδύνατο νὰ παραμείνωσιν εἰς τὸν βόρ-
 βορον τῶν πρωτοφανῶν ἐγκλημάτων; Πῶς
 ἠδύνατο νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τοὺς σπαρακτι-
 κούς παλμούς τῆς καρδίας των γινόμενοι
 καθ' ἑκάστην μάρτυρες τοιούτων ἀνοσιουρ-
 γημάτων; Πῶς ἠδύνατο νὰ ὑποφέρωσι βλε-
 ποντες τὴν σημαίαν τοῦ ἀπολυτισμοῦ ἀνα-

πεπταμένην ἐπὶ τῆς εἰδος τοῦ ἱεροῦ τεμέ-
 νους; Πῶς ἠδύνατο ν' ἀνεχθῶσι βλέποντες
 τὴν βέβηλον αὐτῶν σημαίαν ἐστημένην ἐν
 τῇ μητροπόλει τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸ ἔδαφος
 τῆς ὁποίας ἀγνίζει ἡ ἐλευθερία, ἐπὶ τοῦ
 Παρθενῶνος, ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἐνδόξων
 τῆς ἐλευθερίας μαρτύρων, ἐκ τοῦ βάλους τῶν
 ὁποίων ἀκούεται σπαραξικάρδιος φωνή;

Ἐπρεπε λοιπὸν ν' ἀκούσωσι τὴν φωνὴν
 τῆς δεινοπαθοῦσης Πατρίδος· ἔπρεπε ν' ἀ-
 κούσωσι τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ γε-
 νάζοντος ἔθνους καὶ τῆς συνειδήσεως των.
 Ἐν βουλευτικῶν ῥάκος, ὀλίγος εὐτελής χρυ-
 σὸς δὲν ταπεινόνουσι τὴν ἑλληνικὴν καρδίαν,
 δὲν παγόνουσι τὸ κοχλάζον αἷμα τοῦ Ἑλ-
 ληνος. Ἡ Πατρίς του καὶ ἡ ἐλευθερία του
 δὲν ἰσοσταθμίζουσι πρὸς τὸ μηδαμινὸν χρυ-
 σίον καὶ πρὸς τὸ εὐτελὲς βουλευτικὸν ῥάκος·
 διότι ἐν τούτοις ὑπάρχει μόνον τὸ αἷσχος
 καὶ τὸ ὄνειδος, ἐν ἐκείναις δὲ ἡ ἀθάνατος
 δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον. Ἡ ἐλευθερία εἶνε ἡ
 πνοὴ τῆς ἀγνῆς συνειδήσεως, ἐπὶ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν βραχιόνων τῆς ὁποίας ἵσταται ἡ ἀνθρω-
 πότης· εἶνε ἡ ζωογόνος αὔρα, ἀνευ τῆς ὁ-
 ποίας τὰ ἔθνη μαραινόμενα θνήσκουσιν. Ἐ-

Κ Η Π Ο Σ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΣΩΘΗ.

Ἡ ταλαίπωρος Πατρίς μας, ἡ ὡς χθὲς ψυχορραγοῦσα,
 Ἡ ὡς ὀρφανὴ καὶ χήρα ἀδιάκοπα θρηνοῦσα,
 Ἡ μ' ἀλύσεις δεσμευμένη,
 Ἡ εἰς τ' ἄρμα τῆς Δουλείας μέρα νύκτα συρομένη,
 Σήμερον ἰδοὺ ἐσώθη,
 Καὶ ἰδοὺ ἀπονεκροῦνται τῶν Ἐφιαλτῶν οἱ πόθοι!..

Αἱ σπαρακτικαὶ φωναὶ τῆς καὶ οἱ γοεροὶ τῆς θρήνοι,
 Ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς, ἥτις δὲν ἐσυνεκίνει
 Τοὺς ἐργάτας τῆς Δουλείας!
 Συνεκίνησε ἐκείνων τῶν υἱῶν τῆς τὰς καρδίας,
 Οἷτινες ὡς χθὲς ἀκόμη
 Δὲν ἐπίστευον τοσοῦτον νὰ ἐμπαίζωνται οἱ Νόμοι.

Σ τὴν φωνὴν τῶν τέκνων τούτων καὶ εἰς τὸ διάβημά των,
 Οἱ υἱοὶ αὐτοὶ τοῦ σκότους, οἱ υἱοὶ τῶν ἐγκλημάτων!

Ἄναυδοι ἔμειναν ὅλοι,
 Καὶ ἀποταρταρωθέντες ὡς τοῦ Ἄδου οἱ διαβόλοι,
 Ἡ Πατρίς ἡμῶν ἐσώθη!
 Ἀπ' τὰς χεῖρας τῶν τεράτων ἡ Ἑλλάς ἀπελυτρώθη!..

Οἱ παράνομοι ἐκεῖνοι, ἤλπιζον νὰ τελειώσωσιν
 Τ' ἐπωνειδιστὸν των ἔργον, ἤλπιζον νὰ ἐξοντώσωσιν
 Τὴν ταλαίπωρον Πατρίδα,
 Καὶ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ν' ἀνεγείρουσι τὴν ἀψίδα
 Τῆς Θεᾶς των τῆς Δουλείας!
 Πλὴν τὰ ἀληθῆ τῆς τέχνα πρόλαβον τοὺς τολμητίας!..

Καὶ ὡς δαίμονες τοῦ Ἄδου ἐφυγον κατῆσχυμένοι,
 Οἱ τοῦ Ἐθνους δολοφόνοι, οἱ ὡς χθὲς κεκαλυμμένοι!
 Ἄφησαν πλέον τὸ ὄμμα,
 Ὅπερ ἔσυρον τοσοῦτον ἀπανθρώπως εἰς τὸ μῆγμα.
 Ἡ Πατρίς ἤδη ἐσώθη,
 Καὶ τὰ ὄνειρα ἐκείνων ἐνεκρώθησαν καὶ οἱ πόθοι!..

...ρεπε λοιπόν να διαμαρτυρηθώσι και ν' αποσυρῶσιν" ἔπρεπε να παραιτηθῶσι και την παραιτησίν των ν' αναγγείλωσιν εις τὸν ἄνωτατον ἄρχοντα και εις τὸ ἔθνος. Ἐπρεπε να παραιτηθῶσι και να καταγγίλωσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὰ κατὰ τῶν ἐλευθερῶν θεσμῶν τοῦ ἔθνους ἀνοσιουργήματα τῶν. Ἐπρεπε να ἐξέλθωσιν, ἵνα τὰ τραγικὰ ταῦτα γεγονότα διασαλευθῶσιν ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, δονήσῃσι τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἔθνος βαθέως ὑπνώττει, και πληξῶσι τὰ νεοκακωμένα αὐτοῦ ὄντα.

Τὸ τραγικὸν λοιπὸν τοῦτο δρᾶμα, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ 1868, ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸ τέρμα του. Ἡ φοβερὰ ἑπταετής πάλη, ἐν ἀφανίᾳ γινομένη, ἐγένετο ἡδὴ κατάδηλος, ἢ δὲ εἰδεχθῆς αὐτῆς ὄψις ἀπειλεῖ ν' ἀποσφραδίσῃ τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος. Οἱ ἐργάται τοῦ δεσποτισμοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τὰ πάντα θέσαντες δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐγείρωσιν τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους και ν' ἀναγκάσωσιν αὐτὸ νὰ σῆρῃ ἡδὴ ἐν τῷ μέσω τὸ φοβερὸν ζήτημα περὶ τῆς υπάρξεως τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος και τῆς εἰλικρινοῦς αὐτοῦ ἐφαρμογῆς, ἢ τοῦ δεσποτισμοῦ. Ἡ συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους μηχανὴ κατ' ἐκάστην προσκόπτουσα δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῇ. Ἡ ἑπταετής πάλη δὲν ἔφινε τὸ ἔθνος νὰ προσδεῖται ὡς ἐκ τούτου παρέλυσε διοικητικῶς, ἐχρεωκόπησεν οικονομικῶς και ἐξηρητιάθη ἐξωτερικῶς τοσοῦτον, ὥστε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν παρίσταται ἡδὴ τὸ χάος και ἡ ἀπελπισία.

Ἡδὴ δὲ τὸ ἔθνος εὐρίσκεται εἰς περίστασιν κρισιμοτάτην· ὁ κίνδυνος παρίσταται ἐνώπιόν του μέγας. Οἱ Κριταὶ οὗτοι τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἐπιμένουσι νὰ περαιώσωσι μετὰ πάσης θυσίας τὸ διακοπὲν ἔργον ἐνδεδυμένοι δὲ τὴν αὐλικὴν λεοντὴν ἐμποιοῦσι τὴν φρίκην και τὸν τρόμον. Τὸ ἔθνος αἰγᾷ, και ἐν τῇ φοβερᾷ σιγῇ του καθίστανται θρασύτεροι και βιαιότεροι. Σιγᾷ, διότι ἀναμένει τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, ὅπως σπεύσῃ και σώσῃ διὰ τῆς ἀποπομπῆς τῶν ἐγκληματιῶν τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς πολιτείας και ἐπανα-

φέρει τὴν ἐκτροχιασθεῖσαν Συνταγματικὴν τοῦ ἔθνους μηχανὴν εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῆς τροχιάν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ στρατηγὸς Σερᾶνος ἀπῆλθε τῆς Μαδρίτης ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κατὰ τῶν Καρλιστῶν δημοκρατικοῦ στρατοῦ. Ἡ γαλλικὴ συνέλευσις ἐνέκρινεν εἰς δευτέραν ἀνάγκωσιν νομοσχέδιον, δι' οὗ ὑπόκεινται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν οἱ ἐν Γαλλίᾳ γεννώμενοι ξένοι. — Πολλὰ ἐγγράφα ἀναγιγνώσκοντα ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικαίου τῶν κόμητων Ἄρνιμ· ὁ δικηγόρος τούτου προέτεινε νὰ προσκληθῇ ὁ καθηγητὴς τοῦ δικαίου Λέβις, εἰς τὴν συμβουλίην τοῦ ὁποίου ὑπέικων ὁ Ἄρνιμ, εἶχε κρατήσει τὰ ἐγγράφα. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ αἰτήσῃ κατὰ τοῦ Ἄρνιμ συνεπέρανεν ζήτην τριακόνητα μηνῶν φυλάξιν δι' αὐτόν. Αἱ διπλωματικαὶ ἀποκαλύψεις τοῦ κόμητος ἐπὶ πολλῶν ἐρωτήσεων παρήγαγον μεγάλην ἐντύπωσιν κατ' ὅλην τὴν Γερμανίαν. Ἐπίσης ἀρρητος ἐκπληξίς κατέλαβεν ἐν Λονδίνῳ πᾶσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις μαθούσας τὰς ἀποκαλύψεις ἃς ὁ κόμης Ἄρνιμ και ὁ συνήγορός του ἐποίησαντο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης. — Τὸ νέον ὑπουργεῖον τῆς Σερβίας ἐδήλωσεν ὅτι καθυποβάλλει εἰς τὴν Σκουπτσίαν νομοσχέδια περὶ ἐλευθερίας τοῦ τόπου και τοῦ συνέρχεσθαι, περὶ προσωπικῆς ἀσφαλείας και περὶ αὐτοδιοικήσεως τῶν δήμων. — Γενομένης ἐπερωτήσεως ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ περὶ τῆς καταργηθείσης γερμανικῆς πρεσβείας παρὰ τῇ παπικῇ αὐλῇ, ὁ Βίσμαρκ ἠγόρευσεν οὐχὶ τόσο ὡς πολιτικὸς, ὅσον ὡς κομματάρχης ἔξερησιθῆς, ὑπερέβη δὲ και τὰ ὅρια τῆς ἀβροφροσύνης ἐν τῇ ὀμιλίᾳ του.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄφου πλέον τὸ κακὸν ὑπερέβη πᾶν ὄριον παρανομίας· ἀφοῦ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῷ μέσω τῆς σιγῆς πάσης ἐλευθερᾶς φωνῆς, ἀνεπετάσθη ἐναντίον παντὸς νόμου ἐπὶ τῆς ἐδρας τοῦ Βουλευτηρίου ἢ σημαία τοῦ δεσποτισμοῦ, ἢ ἀντιπολιτευσίσεως σεβομένη ἐαυτὴν, τὸν ὄρκον τῆς και τοὺς νόμους τῆς πατρίδος τῆς, και ἀναλογιζομένη ἢν ὀφείλει πρὸς τὸ ἔθνος μεγίστην εὐθύνην, μετὰ μακράς και ἐμβριθεῖς συζητήσεις και διαπραγμάτευσεως ἀπῆλθε τοῦ Βουλευτηρίου ἀνεπισπρεπτεῖ. Τὰ τραγικὰ ταῦτα γεγονότα τῶν ἐφιαλτῶν τούτων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος κατήγγειλε δι' ὑπομνήματός τῆς ἢ ἀντιπολιτευσίς, οἱ γνήσιοι οὗτοι τοῦ ἔθνους ἀντιπατριωτισμὸν ἀνέθηκε τὰς ἐλπίδας του, εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, εἰς ὃν ἐκτίθενται ἀκριβῶς πάντα τὰ διαπραχθέντα. Ἡ ἀντιπολιτευσίς και ὅλον τὸ ἔθνος περιμένει ἐναγωνίως τὴν βασιλ. ἀπόφασιν δι' ἣς προσδοκᾶται ἢ διόρθωσις τῶν κακῶς κειμένων διὰ τῆς ἀποπομπῆς τῶν διεπόντων ἡδὴ τὰ κοιναῖ, μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς λόγῃ αὐτῶν συναχθέντων τεράτων, και ἢ ἐπαναφορὰ τῆς ἐκτροχιασθείσης συνταγματικῆς μηχανῆς εἰς τὴν ἀληθῆ τροχίαν τῆς. Τὰ πράγματα και ἐπιμένουσι ἠχηρᾶν φωνῇν, τίνος οἱ ἰσχυροὶ βραχίονες δύνανται νὰ κρατήσωσιν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ τὸ πηδάλιον τοῦ κλυδωνιζόμενου σκάφους τῆς πολιτείας και σώσωσιν αὐτὸ ἐκ τῆς ἐπερχομένης φοβερᾶς λαίλαπος. Ἐὰν δὲ οἱ πειραταὶ δὲν ἀποπεμφθῶσι και τιμωρηθῶσι τάχιστα, πρὶν τὸ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμενον σκάφος κατασυντρίψωσιν εἰς τοὺς ἀποτόμους βράχους, και δὲν παραδοθῇ τὸ πηδάλιον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἔθνους ὑποδεικνυόμενας στιβαρὰς χεῖρας τὸ ναυάγιον ἔσται ἀφευκτον.

Ἀποχωρισάντων τῶν ἀντιπολιτευομένων, αἱ προτροπαὶ και αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἀριστοφάνους εἰσηκούσθησαν και τὰ πρῶτα βήματά του ἐστέρθησαν. Ἡδὴ δὲ ἐτοιμάζει τὰ ἰοβόλα βέλη του, ἵνα πληξῇ τοὺς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀπομεινάντας προδότας.

— Ἐἴνε λίαν παράδοξον μὲ τὴν διαγωγὴν και ἐπιμονὴν τῶν νεωτέρων ἐφιαλτῶν τῆς Ἑλλάδος· διότι ἐνῷ τὸ ἔθνος περιμένει ἐναγωνίως και ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν τῆς

τὴν διάλυσιν τῆς παρούσης νόμου και ἐγκληματικῆς βουλευτικῆς πλειοψηφίας εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, οἱ ὀλετήρες οὗτοι μένουσιν ἀτάραχοι και σπεύδουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἀκυρωθείσας ἐκλογὰς, ὅπως δυνηθῶσι νὰ πραγματοποιήσωσιν ἀκωλύτως και τυχρῶς τοὺς καταχθονίους αὐτῶν σκοπούς. Ἀλλ' ἂρὰ γε θὰ προφθάσῃ νὰ τελειώσῃσι τὸ ἔργον;

— Ἡ παρούσα περίστασις εἶνε μία ἐκ τῶν κρισιμοτάτων περιστάσεων. Ἡ ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς αὐτῆς ἐκβάσεως πρόκειται νὰ ὀρισθῇ τὸ παρὸν και τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους· ἐξ αὐτῆς θὰ βεβαιωθῇ ἀποτελεσματικῶς τὸ ἔθνος ἢν τοῦ λοιποῦ θὰ διατελῇ ὑπὸ τοὺς καθιερωθέντας συνταγματικούς θεσμούς ἢ ὑπὸ τὰ δεσμά. Οἱ μὲν πολιτικοὶ ἀνάγκη νὰ δείξωσι τόλμην και ἑλλην. ἀνδρίαν πρὸς τήρησιν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν και ν' ἀναγγείλωσι μετὰ σπουδῆς και ἠχηρᾶς φωνῆς τὸν ὑφιστάμενον κίνδυνον εἰς τὸ ἔθνος. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἀνάγκη νὰ γρηγορώμεν και νὰ ἤμεθα ἐτοιμοὶ κατὰ παντὸς ἐπελευσομένου κατὰ τῶν ἱερῶν ἡμῶν θεσμῶν κινδύνου. Ἐὰν δὲ οὐδεμία ἄλληθεν θεραπεία ἐπέλθῃ και ἡμεῖς ὀλιγορήσωμεν θὰ εὐρεθῶμεν αἰφνης ὑπὸ τὰς ἀλύσεις.

— Γράφουσι ἡμῖν ἐκ Κύμης, ὅτι ὁ δήμαρχος Κυμαίων θέλων νὰ διορθώσῃ τὰ τοῦ δήμου του κατὰ νέον ὅλως τρόπον ὑπέβαλεν εἰς τὸ δημοτ. συμβούλιον δύο δημοφελεῖς προτάσεις, ἃς και ὑπεστήριξε δι' ὅλων τῶν δυνάμεων του και αἰτινες ἐπεφρίσθησαν χάρις εἰς πέντε δημοτ. συμβούλους οὐχὶ ἐπιβούλους. Α' νὰ μὴ ἐνοικιάζητε κατ' ἔτος ὁ λιμενακὸς φόρος, ὅστις ἀνέρχεται εἰς 22 χιλ. δραχμῶν, ἀλλὰ νὰ εἰσπράττεται ἀπὸ τὰς τελωνιακάς ἀρχὰς και ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ μεγαλόνοος ἀδελφοῦ του, ὅστις γυρίζει νῦν ταξιδιούρα. Β' νὰ καταδικασθῶσι τὰ τεῖχη τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἄγ. Ἀθανασίου και ἢν μικρὸν μαγαζίον κλπ. πρὸς ἐντελῆ καταστροφὴν τῶν συμφερόντων τοῦ εἰρημένου ναοῦ και πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς ἑσχισμέ-

νης σακούλας τινῶν γαιωτόδων φίλων τοῦ δημάρχου και τῶν κκ. συμβούλων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδιῶν ἀρχῶν. Θὰ ἐπανέλθωμεν.

— Τὴν παρελθ. Τετάρτην περὶ τὴν 7ην πρωινήν ὥραν μεταφερθεῖσα ἢ λαμμητόμος παρὰ τὴν θέσιν Ἄγιον Σάββα ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν δύο ληστῶν καταδικασμένων εἰς θάνατον. Ἡ λαμμητόμος συνοδεῦθη ὑπὸ πληθὸς στρατιωτῶν ὑπὲρ τοὺς 500. Ἄλλ' ὅταν αὐτὴ μεταφερθῇ εἰς τὴν Ὑδραν και τὴν Βόνιτσαν ὑπὸ πόσου πλήρους θὰ συνοδευθῇ;

— Τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα μετετίθεσεν εἰς τὰ ἠνεργημένα ὄντα τοῦ Ἀριστοφάνους, ὅτι ἐν τινι σαλονίῳ διεδίδετο μετὰ μεγάλης ἀναιδείας, ὅτι ὁ κ. Ἰω. Ζέππος ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Ἑμπαίκτηου κλπ. Γνωστοποιούμεν, ὅτι δόστις δῆποτε διέδιδε τὸ τοιοῦτον, εἴτε πρὸς ἔπαινον, εἴτε πρὸς κατηγορίαν, εἶνε ἀναιδὴς ψεύστης, διότι ὁ κ. Ζέππος οὐδέποτε ἐγράψεν οὔτε μίαν κἂν λέξιν οὔτε εἰς τὸν Ἑμπαίκτην, οὔτε εἰς τὸν ἡδὴ Ἀριστοφάνην.

Τὴν παρελθ. Δευτέρην περὶ τὴν 5ην ὥραν μ. μ. ἀπωλέσθη ὁ βουλευτὴς κ. Ροντήρης ὀμοῦ μὲ τὴν συνειδήσιν του και μὲ τὰ ὀμματουάλιά του. Ὁ εὐρὼν αὐτὸν παρακαλεῖται νὰ τὸν κρατήσῃ μετὰ τὴν συνειδήσιν του και ἃς μᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ ὀμματουάλιά του, καθότι εἶνε τιμιώτερος.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς Ἐμποροδικῶν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1352 ἀποφάσεώς του ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Μιχαὴλ Γιαννουλῆν ἢ Μαμάην, διατάξαν τὴν σφράγισιν τοῦ καταστήματος αὐτοῦ και τὴν εἰς τὰς διὰ χρεὴν φυλακὰς κράτησιν του.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται τὴν νόμιμον ἐπίδοσιν ταύτης εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, δημοσιευθῆτω δὲ αὐτὴ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἀριστοφάνης.

Ἄθῆναι 5 Δεκεμβρίου 1874.
Ὁ πληρεξούσιος τοῦ πράκτορος
Μ. Νικολάου.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς Ἐμποροδικῶν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1719 ἀποφάσεώς του ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Λ. Σαμαρούπαν, διατάξαν τὴν σφράγισιν τοῦ καταστήματος αὐτοῦ και τὴν εἰς τὰς διὰ χρεὴν φυλακὰς κράτησιν του.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται τὴν νόμιμον ἐπίδοσιν ταύτης εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, δημοσιευθῆτω δὲ αὐτὴ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἀριστοφάνης.

Ἄθῆναι 5 Δεκεμβρίου 1874.
Ὁ πληρεξούσιος τοῦ πράκτορος
Μ. Νικολάου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συνδρομητὰς μας ἐκείνους οἵτινες καθυστεροῦσιν ἀχρι σήμερον τὴν εὐτελεῖ συνδρομὴν των, νὰ σπεύσωσι και ἀποσπεύσωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης, καθόσον, ὁ ἐκ τοῦ Ἄδου ἀνελθὼν Ἀριστοφάνης, στερεῖται ἐνδυμάτων, και ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατεῖ νὰ ἐπισκεπτεται αὐτοὺς δις κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα. Δὲν πιστεύομεν νὰ καφεύσωσιν και ἡδὴ, διότι, οὐδ' ἐπὶ στιγμήν παραδεχόμεθα, ὅτι μεταξύ τῶν συνδρομητῶν μας ὑπάρχουν κωφοὶ, βωβοὶ και τυφλοὶ, οἵτινες ν' ἀγαποῦν τὰ εἰρηνοδικιακά τούμπανα και ταῖς ἀριστοφαναῖς κεραιμυζαῖς. Τῶν φρονίμων ὀλίγα.

Εὐηρεστήθητι τέλος κ. Ὑποδ. τοῦ Ταχυδρομείου Πατρῶν νὰ μᾶς πληροφορήσῃτε εἰς ποῖον ἐδίδετο τὸ διὰ τὸν κ. Ἰω. Μπόργανον ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ παρελθ. Ἰανουαρίου ἀποσελλόμενον φύλλον τοῦ Διογένοους.

Ζητεῖται θίασος ἠθοποιῶν, συγκείμενος ἐξ ὀλίγων προσώπων, διὰ τὸ ἐν Καλάμαῖς θεάτρον, ὃν εἶνε ἐφοδιασμένος μὲ ὄλα σχεδὸν τὰ ἀναγκαῖα. Πλείονες πληροφορίαι ἐν τῷ γραφεῖῳ μας.

Χαῖρε, προσφιλεῖς Ἑλλάς μου, ἀφοῦ νῦν τὰ φίλτατά σου, τὰ ὑπνώττοντ' ἄχρι τοῦδε, ζύπνησαν εἰς τὰς φωνὰς σου, Και σοὶ ἔτεινον τὴν χεῖρα, Λέγοντα: «Πατρίς, μὴ κλαῖης, μὴ θρηγῆς... δὲν εἶσαι σεῖρα...» «Ἐγείρι σήμερον γεννήσῃ νέους ἥρωας Ἑλλήνων...» «Ὁ, Ἑλλάς, Ἑλλάς, ἐσώθῃς ἐκ τοῦ μέσου τῶν κινδύνων!».

Ἡ Πατρίς λοιπὸν ἐσώθη... Ἑλληνας νῦν ἃς χαρῶμεν, Κ' ἐκ ψυχῆς ἃς εὐχρηθῶμεν τοὺς προδότας νὰ ἰδῶμεν Εἰς ἀγχόνῃν κρεμασμένους! Ἄπὸ πλυνθῆ ὁ ῥυπος τοῦ πολυπαθοῦς μας Γένους, Ὄντιν' ἔχουν ἐγκαλᾶσαι δυῶν λεγόμενοι υἱοὶ τῆς!... Τρέμε Βούλγαρη και Γρίβα... τρέμετε οἱ τύρανοὶ τῆς!..

ΤΑ ΚΟΙΝΕΙΑ ΤΟΥ ΤΖΟΥΜΠΕΛΗ.

Μωρὲ τί χαρὰς και γέλοια, Ὅπου κάνουν κάθε ἡμέρα τοῦ Τζουμπέ μας τὰ κοπέλια; Μὰ και πῶς νὰ μὴ γελᾶνε ἢ πισταῖς του καρφουγέραις, Ἄφοῦ βλέπουν ν' ἀλωνίζουσι τὴν Βουλὴν πέντ' ἕξ λέραις; Μὰ τοῦ Τζουμπελῆ τὴ φέσα, Ἡ Βουλὴ αὐτὴ δὲν ἔχει εἰμῆ θεατρίνοῦς μέτα.

Βλέπεις 'κεὶ τὸ Μεσσαηζήν, (Τὸ τρελλοῦτσικο κοπέλι) τὸν Τζουμπέ νὰ περιπαίζῃ; Ν' ἀνεβαίνῃ εἰς τὸ βῆμα και νὰ λέγῃ ἄραις μάραις.. Νὰ ὑβρίζῃ τὰ κοπέλια... μὲ ταῖς τόσαις κουταμάραις, Γελοῦν πλέον και ἐκεῖνα, Και τὸν θεωροῦν ἀπ' ὄλους πιδ περίφημη τζορτζίνα.

Βλέπεις 'κεὶ και τὸν Ροντήρη, Νὰ χορεύ' ἂν κατασίει και νὰ λέγῃ: Τίρι-λίρι... Τὸ μυαλό του και μιὰ λύρα, νὰ φωνάζῃ ὁ Βολτέρρας Τῆς Ζακυθιανῆς Πεντάδας και τῶν βουλευτῶν τὸ τέρας! Και τὸν Ἄχολον ἀκόμα, Νὰ γυρίζῃ και νὰ χάρπτη μύιγες μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα..

Βλέπεις 'κεὶ και τὸν Δουζίνα, Νὰ φωνάζῃ ἂν τὸν Χόντζα, και νὰ λέγῃ τὴν μπερλίνα, Ὅτι πρέπει νὰ καθῆσων τὰ βουβὰ μὲ τὴν ἀρόδα, Και τῶν ὑπουργῶν κατόπιν νὰ τοὺς κάμουσι πατινάδα.. Και τὸν ἐξυπνον Μπουζιζῆ, Ἄπ' τὴ φουρκά του νὰ κἀνῃ τὰ βουβὰ ὄλα σκουπίδι...

Μὰ τοῦ Τζουμπελῆ τὴν κᾶρα! Ἄν σὰς εἶπω ὅσα κάμουσι θὰ σὰς πιάσ' ὄλους τρομάρα. Τοῦτο σήμερον σὰς λέγω: ἢ Βουλὴ θεάτρον γείνη, Και ὡς βουλευταὶ ὑπάρχουν τῆς Ἑλλάδος μόνον κτήνη!..

Ἐχομεν λησμονήσει τὸν κ. Τομαρόπουλον ὅτε αἰφνης ἐλάβομεν ἐκ Καλαμῶν τὴν ἐξῆς περὶ τῆς λαμπρᾶς ὑποδοχῆς του ἐπιστολήν:

Καλάμα, 28 Νοβρίου 1874.

Φίλε Συντάκτα,

Χθὲς περὶ τὴν 10ην π. μ. ὥραν ἀφίχθη ἐνταῦθα ὑγῆς και εὐτραφῆς ὁ κ. Τομαρόπουλος. Οἱ Καλάμιοι γνωρίζοντες ὅτι ἤμελλε νὰ κατέλθῃ διὰ τοῦ χηστίνου ἀτμοπλοίου συνήχθησαν πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀτμοπλ. εἰς τὸ παραθαλάσσιον (δουάνα) και ἠτοίμασαν τὴν ὑποδοχὴν του. Ὑπῆρξεν ὄντως μεγαλοπρεπὲς ἀτάξιν! Ὑπὲρ τὰς 10 χιλ. ἀνδρῶν ἐκ διαφόρων μερῶν κατέβησαν πρὸς ὑποδοχὴν. Ἐξ αὐτῶν τρεῖς χιλ. ἦσαν ἐφιπποὶ ἐπὶ ὄνων και ἡμιόνων, ὃν προηγούντο ὁ ἀστυνόμος Καρχαρίας και ὁ Χρυστογελέκχος Ἀλαγονίας φέρωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἐπ' ὤμων, παρατεταγμένοι ἔνθεν και ἐνθεν. Ἡ γραμμὴ τῶν πεζῶν και ἵππεων ἐφθανε και ἐξ ἀμοτέρων τῶν μερῶν μέχρι τῆς πόλεως.

Ἡ μὲν ὁδὸς ἦν διήλθεν ἦτο ἐστρωμένη μὲ βοδοδάφνας, τὸ δὲ παραθαλάσσιον μὲ τάπητας τῶν ἐλαιοτριβείων, αἱ δὲ λέμβοι περὶ τὰς 200 σηματοστολιστοί. Μόλις λοιπὸν ἐφθασε τὸ ἀτμοπλοῖον, πρῶτον ἤχησαν 101 πυρίβολα, κατόπιν ἤρξατο ὁ πυροβολισμὸς τῶν πεζῶν και ἵππεων. Ἐξελθόντα δὲ διὰ μεγάλης λέμβου σηματοστολιστοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου τὸν ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς καταφιλοῦντες αὐτόν. Ἐν τῷ μέσω τοῦ συγκινητικωτάτου τούτου θεάματος ἀναβάς ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς βάρχως τοῦ Κώστα Φλέσσα ὁ κ. Παναγιώτης Μπολάνης προσεφώνησατο τάδε:

Μεγάτιμε ἄνερ και συμπολίτα!

Ἀξιοθεῖσα ἢ ἰδιαίτερα ἡμῶν πατρίς νὰ ἐπανίδῃ Σὲ εἰς τοὺς κόλπους της καταλαμβάνεται ὑπὸ μεγίστης συγκινήσεως και χαρᾶς, διότι Σὲ θεωρεῖ ὡς θεοδότον δῶρον και προάγγελον λαμπροῦ και εὐτυχοῦς μέλλοντος. Τὴν ἐλλειψίν σου, ἀξιοσέβασε συμπολίτα, αἰετοπερεῖ ἠσθάνθη, διότι Σὺ εἶσαι ἢ

μόνη ἐλπίς τῆς, Σὺ εἶσαι ὁ μόνος βάλαρος τῶν πληγῶν της. Ὅθεν μετὰ συγκινήσεως και δακρῶν ὑποδεχθεῖσα Σὲ σήμερον εἰς τοὺς κόλπους της, εὐχεται, ἵνα οὐδέποτε στερηθῇ τοιοῦτου ἀγνοῦ και ὑπὲρ αὐτῆς πάσχοντος τέκνου.

Ὁ δὲ κ. Τομαρόπουλος ἀντεφώνησε τὰ ἐξῆς:

Κύριοι Συμπολίτα!

Εὐτυχῆς λογίζομαι, διότι ἠξιώθη νὰ ἴδω ὑμᾶς τοσοῦτον ὑπὲρ ἐμοῦ συγκινημένους. Εἰς τὰ ὑπὲρ ἐμοῦ ἄγνα αἰσθήματά Σας, ἀτὰν ἀνεκάθεν κἀλλάιστα γνωρίζω, δὲν θὰ παύσω ἀναταχορινόμενος. Ἡ δὲ ἰδιαίτερα μου πατρίς εἶνε ἢ μόνη εὐτυχία μου, τὸ μόνον μέλημα. Οὐδέποτε θὰ τὴν ἐγκαταλείψω ἐν ὄσῳ ἀναπνέω. Σὰς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας, φίλιτατοι συμπατριῶται, διότι εὐηρεστήθητε νὰ μὲ τιμήσῃτε τοσοῦτον μεγαλοπρεπῶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀντιφωνήσεως ἐλαβὼν αὐτὸν ἐν χερσίν οἱ ῥωμαλαιότεροι τῶν

ΤΑ ΟΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ

Προχθες ο βασις
λόγην ἀποδεδίχα
ἐπιτροπῆν τῶν
βουλῶν καὶ τῶν
στῆς καὶ τῶν
καρδίων τῶν
πάντων κεραιῶν
τὸν βασιλεῦσιν
ὡς ταῦτα ἔχοντες
εἰς τὸ νοσηρῶς
ἐγκεκολλημένον
ἢ ἀσθενῶν
τρεῖς μὲν ἄνδρες
ἐσμεν καὶ οὐκ
οὐδὲν ἄλλο
ὡς γενομένου
ὁ κριτὴς ἔστω

Ἄξιον ἔστω

Μετὰ ταῦτα
ἐπιπλέον ἔστω
στῆς καὶ τῶν
ἔγω ἴσα εἰς τὴν
τιν ἄκρην καὶ
καὶ κυρτῶν ἄκρην
μετὰ τῶν
τι τὰς
σύνταξι καὶ
καὶ τὸ
καὶ ἄλλοι
την ἀκρὴν
ἀξίον ἔστω
τὴν ἀκρὴν
τὸ ἔστω
ἔγω καὶ
ὡς τῶν

Ἡ συντηρητικὴ

ἡσυχασίαι, ἀπαιτεῖται
ἢ ἄλλο ἢ
δυναμικῶς τῶν

ἐπιπέδων
Τουρκικῶν
εἰς τὸ

Προχθες ο

θεν εἰς ἀπὸ τῶν
κρετονομητῶν
ἐπιπέδων
μετὰ τῶν
καὶ τῶν
καὶ τῶν
βουλῶν, τῶν
τῶν
ταὶ κρετονομητῶν
μονομετῶν
εἰς ἀπὸ τῶν
τῶν
μὲν ἀπὸ τῶν
καὶ τῶν